

[Oluf Pedersen.]

vedtage en saadan Lov. Det er helt urimeligt, at man saadan uden videre skal kunne tage Lokalerne. I Tyskernes Tid gik det, da maatte man finde sig i det, men det er ganske unødvendigt at lave den Slags Tvangsbestemmelser nu.

Jeg vil stemme imod og anbefale ærede Medlemmer at gøre det samme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 90 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invalidrentenydere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 177; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 314).

Sagen sattes til Forhandling.

Kjærbøl: Den højtærede Arbejds- og Socialminister fortjener Tak for Fremsættelsen af dette Forslag, som jeg vil haabe, at Rigsdagen vil modtage med Velvilje, og som sikkert som en god midlertidig Haandsrækning til Alders- og Invalidrentenyderne vil blive modtaget af disse med Tilfredshed.

Som den højtærede Arbejds- og Socialminister bemærkede i sin Fremsættelsestale, har Rentenyderne Kaar under Krigen ofte været fremme i den offentlige Diskussion, og der har vistnok i alle Kredse været Enighed om, at Rentenyderne Kaar i stigende Grad var byrdefulde. Den Prisregulering, der ifølge Folkeforsikringslovens § 85 har fundet Sted, har jo slet ikke svaret til den pris- og varemæssige Udvikling. Aldersrentenyderne selv har, særlig gennem deres Foreningers Blade, givet Udtryk for en stærk Misfornøjelse og Bitterhed, som har givet sig Udslag i ofte uberettigede Angreb paa Politikere, ledende Kommunalfolk og paa den Administration, som under overordentlig vanskelige Forhold siden den 29. August 1943 skulde varetage Aldersrentenyderne Interesser. Der kan ikke være Tvivl om, at der altid i mit Parti har været en levende Forstaaelse af Rentenyderne

Kaar; vi har blot ikke villet støtte uholdbare Teorier. For Administrationens Vedkommende kan jeg bevidne, at den altid har haft megen Interesse for og Forstaaelse af Rentenyderne Kaar, hvad den ogsaa har vist i Gerning.

Den Misfornøjelse, som hersker blandt Rentenyderne, har ogsaa givet Anledning til Rejsning af Krav om en Pensionsordning, der kunde sidestilles med Tjenestemændenes, efter at man, saa vidt jeg forstaaer, har opgivet det oprindelige Krav om en Forsikring. Ingen af Delene vil kunne komme de nuværende Rentenydere til gode, og foreløbig vil det vistnok være bedre for Rentenyderne at tage det gamle Ord: een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget, i Betragtning.

Dertil kommer, at den højtærede Arbejds- og Socialminister i sin Forelæggelsestale har givet Udtryk for, at der kan forventes fremsat Forslag til en Revision af Reglerne for Ydelse af Alders- og Invalidrente, naar det af Administrationen nedsatte Udvalg, som arbejder med dette Spørgsmaal, faar tilendebragt sit Arbejde. Det drejer sig bl. a. om Tilvejebringelse af den fornødne Statistik. Ministeren oplyste, at nævnte Udvalg arbejder med Problemet om en saakaldt Overbygning paa Aldersrenten og med Fradragsreglerne, og bebudede, at der kunde forelægges Forslag til Ændring til Efteraaret. Det er ogsaa nødvendigt, at der her sker en Ændring til Fordel for forskellige Kategorier af Aldersrentenydere: Det er saaledes urimeligt, at en Samfundsborger, der gennem et langt Livs Arbejde og Sparsommelighed har bygget et Hus, bliver stillet ringere end den, der uden Tanke for Fremtiden har brugt, hvad han tjente, og det er ogsaa urimeligt, at det i visse Tilfælde skal være udelukket, at en Arbejdsgiver kan give en gammel veltjent Arbejder en rundelig Dotation i Taknemmelighed over for sin gamle Medarbejder, uden at det faar Indflydelse paa Aldersrenten.

Disse og andre Forhold bør tages op til Behandling her i Rigsdagen, men da der vil gaa nogen Tid, inden disse Problemer vil være afklaret i Administrationen, er det prisværdigt, at den højtærede Arbejds- og Socialminister nu har villet give Rentenyderne en Haandsrækning. At en saadan er tiltrængt, er ganske givet. Jeg kan eksempelvis anføre, at Aldersrenten for et Ægtepar i København for Øjeblikket udgør 153 Kr. maanedlig, hvis Aldersrenten er tilstaaet for det 65de Aar, og hvis de paa-